

Spotvogel

Waddengors

Ik kwam een redactielid van de Waddengors tegen en achte het tijd voor een interview.

Vertel es, Redactielid, hoe is het speciale themanummer van de Grauwe Gors over de vogels van de Groninger Waddenkust ontvangen?

Eh, goed, goed. Ik heb er een paar complimenten voor gehad, vooral van enkele oudere leden van de vereniging. En, eh, mijn moeder, die vond het ook een leuk boekje, vooral de kleurenfoto's, die vond ze erg mooi.

Dus u heeft er nogal wat complimenten voor gekregen ...

Eh, nou, net wat ik zeg, een paar, twee of drie of zo, mijn moeder niet meegerekend. Was er ook kritiek?

Ja, iemand vond de foto's niet functioneel, wat ik niet helemaal snap want de foto's zijn allemaal van vogels, genomen aan de Groninger Waddenkust.

Was het veel werk, het samenstellen en publiceren van deze Waddengors?

Kun je wel zeggen, de vier leden van de redactie hebben avond aan avond zitten vergaderen en er honderden uren aan besteed.

Loopt het boekje een beetje? Zou natuurlijk wel leuk zijn na al dat werk.

Ja, de recensies waren allemaal heel positief en de boekhandels hebben mede daardoor al veel verkocht.

Was er nog een officiële uitreiking of zo?

Ja, op 11 oktober werd het boekje door de vereniging aangeboden aan de gedeputeerde, dat was in Noordpolderzijl.

Dat was wel leuk, natuurlijk!

Inderdaad, twee Kraanvogels op een akker naast het Zielhoes en een Rosse Franjepoot in de haven.

Ik bedoel de uitreiking, eigenlijk.

Oh, ja, die was ook leuk, de secretaris en de penningmeester gaven een exemplaar van de Waddengors aan de gedeputeerde en die zei daarop dat we niet alleen aan het belang van de vogels moesten denken.

En toen werden er natuurlijk mensen bedankt voor alle inspanning.

Eh, ja, toen werden de tellers en de auteurs bedankt.

En de redactie natuurlijk!

Nee, dat niet, het verbaasde mij een beetje moet ik bekennen ... maar er werd wel een foto gemaakt voor de krant.

Aha, toen gingen de makers en de schrijvers van de Waddengors op de foto met mevrouw Rita Jansen, de gedeputeerde!

Nee, zo was het niet, de secretaris ging op de foto met mevrouw Jansen.

De secretaris? wat had die dan met de Waddengors te maken?

Nou, eh, niets, hij is secretaris.

Ik geloof dat alles mij nu wel duidelijk is. Mag ik u bedanken voor dit interview?

Bedanken? oh, dat is onverwacht. Ja, dat mag wel.

Bedankt.